

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

БЪЛГАРСКИ ВЕСТНИК

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

ГОДИНА СХИЛ, БРОЙ 12

СОФИЯ, 1-15 ЮНИ 2012 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizdat@gmail.com, synpressbg@gmail.com

Официален сайт на Св. Синод на БПЦ – www.bg-patriarsha.bg

„Достойно е нашата да те обажваме, Богородице... По-тишина от хрупчините и несправено по-слава от сградилните.“

Църковно-певческото събитие на годината: IX Междупнароден фестивал „Достойно ест“ – Поморие 7-11 юни 2012 г.

Наша друго събитие в България, което да събере на едно място толкова много изпълнители на православна музика – 32 състави от десет страни: България, Русия, Беларус, Украйна, Румъния, Сърбия, Гърция, Германия и Холандия.

А свиети поредици път гр. Поморие, древно Ахидонско, стана домакин на фестивала за православна хорова музика. На 7 юни под купола на вестриалния храм на града „Рождество Богородично“ се събраха хорни състави от цяла Европа, за да изпробват съборно Божие благословение за успешно провеждане на фестивала.

Почино Йегово Високоспресеченство Сивенският митрополит Йоанкинд отслужи водосета и благослови домакините и участниците във фестивала. В своето приветствие той изтъкна духовното измерение на този форум, събрай представители от почти целия православен свят, като съборна прославна на Бога в песносание и оприлича църковното пеене на ангелското посотияна словосание пред престола на Твореца.

На стр. 4

ИНТЕРВЮ

Една вълнуваща среща в православната певческа традиция

Калерия хор „Колесаж музикант“, Берлин

Т се са пригетили и обичуват се ежеседивно. Едната живе в Берлин, другата – в Хага. И двете изнуват оркестрано дирижиране. Съвърта ги и това, че са учили заедно в Музикалната академия в София и че двете преди занимаването си са били диригентки на църковна хор при столичния храм „Покров Богородическ“.

Недзяка Творора е в Поморие в вокален ансамбъл „Беле вомч“ (хубави гласове) от Хага,

Холандия, създаден през 1993 г. Тя разказва, че там има много добре развита любителска хорова дейност. „Беле вомч“ започна съществуването си като група инструменталисти, които от време на време се събират да свирят заедно, а по-късно започват и да пеят. Дирижира формацията от ок. 3 г. и от тогава е имала с тях 3-4 концерта. Ансамбълът има повикосен състав. Хората се събират за определена концертна изваза и се подготвят с десетина репетиции за нея. Те нямат музикално образование и не се занимават професионално с музика – всички са любители аматьори с различни професии и пеят само за собствено удоволствие. Средната им възраст е 40 г.

На стр. 7

НОВОМЪЧЕНИЦИ

• Канонизация на светите Момички новомъченици – 68ма свещеници и 40 деца, пострадали от турците през 1688 г.

• Тържествено отпоестване откриването на мощите на св. новомъченица Акилина

Стр. 3

БЪЛГАРСКА СВЯТОСТ

Българско участие в тържествата за светите братя Кирил и Методий в Мукулцие

Стр. 1-8

МОЛИТВЕНИК

• Молитви във време на земетресение

• Молитва във време на зръмбове и мълнии

Стр. 7

ИНТЕРВЮ

Всичко, което е свързано с нашия хор, не го правя аз, а го прави Бог

Стр. 5

Източноцърковното пеене – майка на църковната музика

Единствен хорът състав, който бе от категория 2 – за отично пеене, т. е. за традиционно православно пеене, през тази година на фестивала „Достойно ест“ бе хорът за византизъм и фолклорно пеене от гр. Лариса, Гърция, с ръководител е Теодосис Димитриадис. Хорът гостува за първи път в България и това е повод за разговора с неговия ръководител, който е протоспелт при св. Лариска митрополит и гръководител преподавател в митрополитското училище по Византийско пеене.

На стр. 6

БЪЛГАРСКА СВЯТОСТ

Българско участие в тържествата за светите братя Кирил и Методий в Мукулцие

В чест на светите братя Кирил и Методий всяка година българската делегация на високо държавно равнище, в която се включват и архиепископ от Светия Синод на БПЦ, участва в празничната света литургия и възмемнатните тържества, които се извършват на мястото на предологаемата арменско-католическа базилика на св. Методий, близо до жозното чешко градче Мукулцие.

На мястото, което се намира в предетия на иноканагната Велика Морания, с подкрепата на българската държава с игарден мемориален комплекс в чест на светите Братя и епископското дело на св. Методий като архиепископ на западните славяни. Там официалните гестия в израз на признателност поднасят своите щетия. През последните години в тържественото възмемнане на десетията на светите Братя в Мукулцие участват все повече българци от Родната и многобройни групи наши сънародници от Чехия, Словакия и други европейски страни.

По решение на Св. Синод и с благословението на Йегово Светейшество Българския патриарх Максим начело на българската църковна делегация на 26 май в съслужение с архиепископа на Чешката православна църква Йегово Блаженство Христофор. В съслужението се включи и Константиновският епископ Антоний от Западнославянската епархия на БПЦ.

На стр. 8

ХРОНИКА

България

Нов храм „Св. вмчк Георги Победоносец“ в с. Стефан Караджа

Три дни след като направи връзка в копка за нов православен храм в с. Василево, Негово Високорочество Варненският и Великопреславски митрополит Д-р Кирил отново посети Добричка духовна околина.

Този път на 10 юни (1 Неделя след Петдесетница – на Велики съвет) Негово Високорочество освети новопознатия храм в с. Стефан Караджа на името на „Св. вмчк Георги Победоносец“.

Китното добруджанско село се намира на 6,7 км от гр. Добрич и е свързано по пътя от гр. Добрич за гр. Генерал Тополово. Сектор и млеко преработва, а около него има още друга причина досега не смята храм, като християнске се с черчу-

ващи и големите църкви в гр. Добрич.

Мечтата на поклонниците в селото се сбъдна и те получиха заслужена награда за труда и настоятелността си да имат свой молитвен дом. Благодарности на благочестивите и будни спомоществователи в лицето на земеделски арендатори, с-но Тоодор Тоодоров и др., но най-вече с помощта на настоятелите Стефан Караджа, Георги Г. Георгиев, Георги Димитров, Донио Донио, Марин

Йордан Среждови, Румен Божков и много др., с ергачеби и помощници, а също и финансово – съдействие на църковното настоятелство и на г-жа Катялица Райнова – кмет на селото, храмът е вече реалност.

Негово Високорочество посетил в селото, като отчески гост посетил е само редовно да посещават прекрасната си природика, но с разум и със сърце да участват в работите му и да се ползват от св. Тайнства в с.с. Православна църква.

След тържественото осъществяване всички присъстващи бяха поканили от организаторите на правични обеда и музикална фолклорна програма.

Мария МАРИНОВА

В Солунския БФ бе изпълнена антифонно Литургия на славянски и гръцки език

По покана на протоприверитър Спиридон Андрианов, преподавател по икономически науки в БФК „Аристотелския университет“, по случай храмовия празник на университетския параклис Богослов от България и от други държави със славянски произход изключително песнопенията на Утрез-

славянските църкви, и заместник-ректора на университета проф. Деспо Лазу, преподавателя по догматики в БФК.

По благословение на Негово Високорочество архимандрит Амвросий, игумен на Зографския манастир „Св. Георги“, Атон, 10-иномомента със славянски произход се събрали по съставителски работи на респективно всички носители на българското нецелно училище в Солун, което е под егидата на Зографския манастир.

Почесният колектив е съставен от: Даниел Цеквов, Емиа Тасков, Александър Троянов, Орлин Янев, Кристиан Янакчиев, Иван Йорданов от България; Антони Ласевски, Виктор Нонков и Александър Димитров от Македония и Андриян Кручак – канделс с украински произход. Почти всички момчета изучават украинско отговорно пение в различни солунски школи, които се стремят да подпомагат църковнославянското.

Текениката на колектива е да сплотява студентите богослови от славянски произход в православния висшето образование.

Почесна колекция на славянски студенти при Солунския БФ

на славянските църкви, и заместник-ректора на университета проф. Деспо Лазу, преподавателя по догматики в БФК.

По благословение на Негово Високорочество архимандрит Амвросий, игумен на Зографския манастир „Св. Георги“, Атон, 10-иномомента със славянски произход се събрали по съставителски работи на респективно всички носители на българското нецелно училище в Солун, което е под егидата на Зографския манастир.

Почесният колектив е съставен от: Даниел Цеквов, Емиа Тасков, Александър Троянов, Орлин Янев, Кристиан Янакчиев, Иван Йорданов от България; Антони Ласевски, Виктор Нонков и Александър Димитров от Македония и Андриян Кручак – канделс с украински произход. Почти всички момчета изучават украинско отговорно пение в различни солунски школи, които се стремят да подпомагат църковнославянското.

Почесна колекция на славянски студенти при Солунския БФ

Изявление на Св. Синод на БПЦ – Българска Патриархия относно гей-парада на 30 юни 2012 г. в София

По повод организацията гей-парада на 30 юни 2012 г. в София, Светият Синод, духовността и православния християнство категорично се противопоставя на провеждането на такъв безразличен парад. Защото изповядването е исконното и неотменимо убеждение на Православната църква, което счита хомосексуализма за противоречиво на своята вяра. Защото вярата на истинността, семейството и обикновено. Ние назим Христовата апостолска вяра, която е същата вчера, днес и вовеки, тъй като Бог е неизменен. А Сам Бог говори чрез апостола: „Житие им замонае обикновеното употребление с противоречие: също и мъжете, като оставиха естественото употребление на женския пол, разваляха се с похоти един към друг, и вършеха срамности мъже на мъже, та получаваха в себе си отплата, каквато подобаваше на тяхната заблуда“ (Рим. 1:26-27). Със апостол Павел в посланието си Римляни казва още: „Гневът Божий се открива от небуето вършещо всяко нечестие и неправда на човеците, както дерзват истината в неправда“ (Рим. 1:18).

А сега ние сме свидетели на това, което се открива от небуето вършещо всяко нечестие и неправда на човеците, както дерзват истината в неправда“ (Рим. 1:18).

А сега ние сме свидетели на това, което се открива от небуето вършещо всяко нечестие и неправда на човеците, както дерзват истината в неправда“ (Рим. 1:18).

А сега ние сме свидетели на това, което се открива от небуето вършещо всяко нечестие и неправда на човеците, както дерзват истината в неправда“ (Рим. 1:18).

А сега ние сме свидетели на това, което се открива от небуето вършещо всяко нечестие и неправда на човеците, както дерзват истината в неправда“ (Рим. 1:18).

А сега ние сме свидетели на това, което се открива от небуето вършещо всяко нечестие и неправда на човеците, както дерзват истината в неправда“ (Рим. 1:18).

общество. Основата на здравето общество е благословенното семейство, за което Бог казва: „И сътвори Бог човека по Саво образ, по Божий образ го сътвори: мъж и жена ги сътвори. И благослови ги Бог, като им рече: плодете се и множете се!“ (Бит. 1:27-28). „Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се прилепи към жена си; и те ще бъдат едно плът“ (Бит. 2:24). Понеже Бог в същността Истина и Любов. Той винаги промишлява най-добро за Своето творение – човека. Милува го като Свое най-любимо чедо.

Така и ние трябва да се грижим за нашите деца – с отговорна и осигурена от всякаква мерзост любов. Умняваме родители, учители и възпитатели да не допускат своите чедо в възлагания да участват, нито да стават свидетели на тази вредна демонстрация, която също така нарушава правата на православните християни в България и създава още по-голям възмущение на съблягане, напрежение и конфликти.

„Такава в тези дни и неукротима похота: само да побди различава, не оставя на него възможност да се въздържи от страдания и затова ни учи да проявяваме любовта си в телесна и духовна чистота и да бъдем неосвирени телата си, за да запазим здрави и полезни на себе си и

Една година от кончатана архимандрит Назарий (Терзиев)

на старей, тъй като, което, да създана, да се въздържи от страдания и затова ни учи да проявяваме любовта си в телесна и духовна чистота и да бъдем неосвирени телата си, за да запазим здрави и полезни на себе си и

на старей, тъй като, което, да създана, да се въздържи от страдания и затова ни учи да проявяваме любовта си в телесна и духовна чистота и да бъдем неосвирени телата си, за да запазим здрави и полезни на себе си и

на старей, тъй като, което, да създана, да се въздържи от страдания и затова ни учи да проявяваме любовта си в телесна и духовна чистота и да бъдем неосвирени телата си, за да запазим здрави и полезни на себе си и

на старей, тъй като, което, да създана, да се въздържи от страдания и затова ни учи да проявяваме любовта си в телесна и духовна чистота и да бъдем неосвирени телата си, за да запазим здрави и полезни на себе си и

на старей, тъй като, което, да създана, да се въздържи от страдания и затова ни учи да проявяваме любовта си в телесна и духовна чистота и да бъдем неосвирени телата си, за да запазим здрави и полезни на себе си и

на старей, тъй като, което, да създана, да се въздържи от страдания и затова ни учи да проявяваме любовта си в телесна и духовна чистота и да бъдем неосвирени телата си, за да запазим здрави и полезни на себе си и

на старей, тъй като, което, да създана, да се въздържи от страдания и затова ни учи да проявяваме любовта си в телесна и духовна чистота и да бъдем неосвирени телата си, за да запазим здрави и полезни на себе си и

ДОКУМЕНТИ

Кандидатури за ръкоположение на священнослужители

Светият Синод на БПЦ, след като разгледа постъпелите кандидатски списъци за ръкоположение на свиренски свещеници и священнослужители, на основана чл. 134 и във връзка с чл. 132 от Устава на Българската православна църква реши да бъдат публикувани имената на следните кандидати:

- Варненка в Великочеславска епархия: Милко Йорданов Милков, гр. Варна – за свещеник;
- Норвокианска епархия: Даниел Иванов Големехов, гр. Жоржуа – за свещеник;
- Врачанска епархия: Кръстьо Делянов Крушев, гр. Враца – за свещеник;

ВЕСЕЛИН ПАНОВА

НОВОМЪЧЕНИЦИ

Канонизация на светите Момичишки новомъченици – двама свещеници и 40 деца, пострадали от турците през 1688 г.

На 19 май тази година в катедралния храм „Св. Сава“ в Белград, Сърбия, се състоя тържествено прославление на светите двама свещенослужители и 40 деца Момичишки новомъченици след решението на Светия Синод на Сръбската православна църква за тяхната канонизация от 17 май. Светата литургия, панихидата и чинът на прославенето бяха отслужени от Негово Светейшество Сръбският патриарх Ириней в съслужение с епархийските епископи.

Отредено е паметта на Момичишките новомъченици да се чества на празника на светите 40 Севастийски мъченици, защото подобно на тях пострадали за вярата. Още, защото именно на този ден през 2006 г. техните мощи биха извадени за поклонение на Черногорско-Приморската митрополия в десняното подгорско село Момичишки край Призрен.

Храм „Св. Георги“, Момичишки

Мощи на св. Момичишки новомъченици

почнал цялостно обновяване на литургичния и издръжковия живот в Черна гора. В този дух били обновени и двата храма – Възнесение Господне и в горния – „Св. Анеж Георги“, разрушени и опожарени преди повече от 300 години от турците. Точно на това място прелили страдания за Христа светите Момичишки новомъченици.

Скверна помъшното църковно предание турците нападнали селото на един от големите Господски празници – или Рождество, или Пасха, и докато хората били на богослужение в църквата, войските на Сулейман паша ги запалили и изгорили живи. Сред тях били двамата свещеници и 40 деца. Това станало през 1688 година.

Повод за късватата разправа била съпротивата на

На 22 май в молитвена атмосфера, при участието на множество йерси, монаси и верни, в храм „Св. Архангел“ с. Осеа, Солунска обл., Гърция, по време на бдението за Отдание на Пасха Негово

риос, Света Гора и Ардамарос, състояща се от всепродобитите архим. Христомто Майдоние, протосиерска и архим. Игнатий Риганас – викарий, високоблагословенния проповедник Панайотис

пувано разикала за откриването на светите мощи на новомъченицата, която подчерта всички онези чудотворни факти, които са съществували събдително и са допринесли за удостовереното на мощите.

ла именно този момент да ни изяви живата Своя благодат чрез св. новомъченица Акилина, за да украси нашата вяра. И въпреки припомни, че митрополитът на Перисос, Света Гора и Ардамарос г-н Николем при своето последно свещенослужение в този храм изказал своето желание и молитва към светицата да се намерят нейните мощи, подобно мощите на света Киприана.

После говори архимандрит Христомто Майдоние. Той каза, че днес се е сбъднало желанието на всички поколения жители на Загливери – да бъдат намерени мощите на св. Акилина. Още от 1764 г. загливерци правят опити да ги открият. И това е било предмет на особена молитва от страна на митрополит Николем, който и издала храм в Загливери, посветен на мъченицата. А днес, в часа на неговото изпитание в болест, светицата се явил и му довел тази радост.

Архим. Майдоние каза също, че по подобен начин са били открити светите мощи и на о-в Митилини чрез явяването на свети Рафаил, като спомена, че при това там не са знаели нищо превратило – ни от жития, ни от исторически данни. Докато турците не имало познание

Тропар, гл. 4

Двамата свещенослужители Момичишки в благочестие като живяха, в страду Божий своите четридесетте ученици възлигтаха и като агнета заедно бяха заклани от враговете на Христотова вяра, така своята кръв невинно проляха за Агнцата Божий, Който взе върху Нй греха на света.

селото, и най-вече на рода Поповичи, срещу турските завоеватели. Това било едно от най-късватите злодеяния на турците в този край, за което споменът е запазен и до днес. Когато турската войска се оттегляла, християните събрали мощите на новомъчениците и ги погребали в храма на свети Георги в Подгорина. Там под светия престол те се скривали до 1936 г., когато били прегребани в обновената църква „Св. Георги“ в Момичишки.

През 2006 г., като се убедил, че паметта за страданието на светите Момичишки новомъченици, пострадали от турците през 17 в., с жива серт местните жители, митрополит Амфилохий, воден от Светия Дух, извадил мощите им, умлял ги е в вино и слези и ги оставил в горния храм на селото. Ракетата с мощите била поставена за поклонение от двамата страна на иконостаса в църквата „Св. Георги“ в Момичишки, където се намира и до днес.

По материална на сестрата на светите Момичишки новомъченици Превой от сръбскогосвети: Елеонора ДИМИТРОВА

Тържествено оповестяване откриването на мощите на св. новомъченица Акилина

Високосвещеносте митрополитът на Лангада, Лете и Релива г-н Йоан тържествено оповести изнамърването на светите мощи на св. новомъченица Акилина-Ангелина.

На събдително прославя свещеническа делегация от св. митрополия Ис-

Коркоджиан – председател на храм „Св. Георги и св. Акилина“ в Загливери, както и Веронхам Максим Иверитски, който е присъствал на изнаждането на светите мощи на св. мъщца Акилина.

В своята проповед митрополит Йоан развъл-

житието на светицата, направило св. Николем Свостогор.

Той отбеляза, че досега са правени много изследвания и опити да бъдат открити мощите на св. Акилина. И наистина, съществували осем възможни отпращани точки за откриване на нейния гроб, които обаче останали непълно безразлични. Докато не настъпал този ден, когато турк, в с. Осеа, откъм до светицата отпадна на храма „Св. Архангел“ се явила самата светицата и посочила местото на своя гроб.

В края на Божествената св. литургия архим. Игнатий Риганас на свои ред прославяе пасхалните поздравии от митрополит Николем към високосвещеносте пасторна епископ Ион.

После се спри на величките събитие от тази вечер – полагането светице

мощи на св. Акилина-Ангелина, както най-вероятно е било тогава и името с цел да се по-благославно, било направено простотично от св. Николем Свостогор при описаното на житието и в негови „Нов митрополити“. За тази важна информация митрополит Йоан благодарил сърдечно на викария на Перисос.

По материална на св. митрополия Лангада А. ХРИСТОВА

Бела, село Загливери, Солунска област, с родното място на св. новомъченица Акилина (Срзуверска, Загливерска). Прозвучали Риганас на свои ред прославяе пасхалните поздравии от митрополит Николем към високосвещеносте пасторна епископ Ион.

После се спри на величките събитие от тази вечер – полагането светице

От стр. 1

– Господи Димитрие! Да споделим с нас Вещта Вячелатия на фестивала и неговата организация. Как Вячелатие посещение си в Пловдив?

– Съвсем искрено искам да зарадва всеки най-горещ благодарител за покана и с всичките най-чудесни Вячелатия от фестивала и от град-родина. Още със стъпването на турските се почувствахме като в роден град. И това особено се почувствахме, когато подемим, колкото в храма чуваме тези прекрасни изпълнения, а после се срещаме с членовете на хора и другите организатори. С две думи мога да кажа, че според мен организацията на фестивала е отлична.

– Но турк искам да спомена, че Невозво Сколково-Ревенството Съветският митрополит ми направил изключително Вячелатие. Смятам аз за иман брат, когато от 22 години в Бюхари-рокия монах в Йерусалим да име Паисий. Затова мен особено ме Вячелатие поглед-византийските на Вяшата митрополит. Той имаше в светля. Каквям тога сега,

зашото съм особено развълнуван от срещата си с него, а аз също на Църквата съзнателно оше от 10-оризни. Затова съм особено развълнуван, че съм днес турк.

– В съвременна ни църковна музика съществуват разлика между турк, нар. източно (Византийско) и западно (Европейско) пеене. Какво е Вячелатие то мога Вялорос?

– В никакъв случай не бих искал да подемим по никакъв начин западно-европейската църковна музика. И в нея музикалистите вършат огромно дело. Но ако, да речем, вие прослушате едно песнопение излъчено вътрегн по парижковониски среще, ще видите, че това пеене е по-

чувствата разликата, дори и без да разбираме нищо от музика. Зашото източно-църковната музика (както боговешико същество, б.р.) е по-голяма най-свободна и забравени рибини на новочетката същност, за да гледне на вървения оше по-голямо състояние на Вярата му в Бога.

– Среда си мисляме загради хора и музикасти. Искрошители как хора и музикасти. Само че източно-то, Византийското пеене е майка на църковната музика. Защо наричат източно-църковното пеене майка на църковната музика?

– Зашото неговата родинка в Константинопол е томе в част от църковното предание. То е нашето музикално Свещено Превание. Училищата и композиторите на Византийската музика са били в Бизанция, а не във Франция, тюрция в просветление от Бога, за да можем ние днес да се наслаждаваме на тази богоствена музика.

– За съвременна църковна композитор по-

ва какво Ви беше казали?

– Съвременните църковни композитори повтарят на основата на юнаците, на писани и забрани чии от древните църковни книги за да речеция съществува, а не да речеция съществува, а не да речеция съществува, а не да речеция съществува.

– Някак, бисте ли ни казали нежур за Вяшата хор-роф съста?

– Ние сме сравнително млад състав, възраст приоучен. Хорът се състои от 23-ма човека. Аз лично съм пролодката по Византийската музика в Аруска.

– Светлата митрополита на Аруска поддържа училище за Византийската музика, в което има 150 ученици. Като че ли имате популарен диплом по източно-църковно пеене. Един от тези ученици е и момчето, което зие си само в ярма. Но и Византийское на хора, което днес Вярете, са мои възпитаници. За

псалми са проходили от анакол до мен, защото извън чисто служебните ми задължения обичавам даром, за смъртне и спасение на душата ми, и оредна чуждестранна, за да се научат да пеят правило и почно от анакол във Вяшлата на Бога.

– Споменах, че трябва да присъствате и съвременен Пловдивен. Обща същност, което особено любя в нашата съвременност. Ние трябва да сме смирени като старите училища никога. Да няма между нас въздух.

– Вие сте с дълголетна практика на протопсалт. Какво бисте пожелали на Вяшата млади хора, едините църковни певци?

– Да, Вярно е, на анакол съм вече 48 години и имам много и разни Вячелатия от различните местности. Когато посещавате църковни певци? Да, Вярно е, на анакол съм вече 48 години и имам много и разни Вячелатия от различните местности. Когато посещавате църковни певци? Да, Вярно е, на анакол съм вече 48 години и имам много и разни Вячелатия от различните местности. Когато посещавате църковни певци?

– Зашото източно-църковното пеене не е еднотонно, то е по съборно, хорово е. И ако ние не му помогнем, то ще се отстане само за него, новата да не сме. Трябва му помогнем, за да стане догмат, което да спалител, на които сега се наслаждаме.

– И накрая, бисте ли ни казали за Вячелатие на хор-роф съста обещ за Византийско (източно-църковно) и аа (афолк-роф) пеене?

– Да, ние изпълняваме и традиционни църковни песни. Зашото моятте членове, пътямата митрополита е възпитан вана от Византийската музика. Тоести, църковната пеене е написана Вярно същността на Вярата, която преработва прерадия. И те гетте, Византийската (източно-църковната) и църковната пеене (архика-та са първи братовчедни). Да, Вярно е, на анакол съм вече 48 години и имам много и разни Вячелатия от различните местности. Когато посещавате църковни певци? Да, Вярно е, на анакол съм вече 48 години и имам много и разни Вячелатия от различните местности. Когато посещавате църковни певци?

– Аз благодаря! И нека отомно кажа! – оноварили сме от фестивала!

Андря ХРИСТОВА

За творческия процес на църковния композитор

Интервю с протоиерей Кирил Попов

и хитрография трудове от дълбока древност до наши дни нямат само един дом, така и новото църковно-мисловно творчество е добре да се разпространява и изпълнява в двете актуални духовни образование. Създаването на нов църковен творчество е процес на създаването на нови църковни творби, тъй като мислата, че всички върхове в изкуството са вече достигнати и не е необходимо повече да се творят, е неправилна. Тук трябва да имаме в предвид един творчески процес, който е нововъзникващ, че не ние действаме, а Бог действа чрез нас.

2. Духовната музика за Вас е още един жанр сред другите жанрове.

Напротив! То е да смята, че църковното пеене представлява някаква жанр музика. То всъщност е една огромна сфера, различна от фолклора и от свободното композиторско творчество. Църковното песнопение може да има определени елементи от фолклора, което не е средна цяла мелодия от народа нести. Църковният композитор (различен) може да има свои собствени почерк, но той винаги трябва да се съобразява с църковния жанр, както това правят хоргоф и храма, с той няма пълна свобода на творчество, превратило телно е дължен да се запознае с църковния канон и строгото да се придържа към църковния стил. По време на творческия процес е нужна постоянна молитва за достойна Божия прослава.

3. В създаването на църковна музика какво за Вас е най-сложно и какво – най-просто?

Да се творят църковни произведения това е трудно, сложно и отговорно, а също така – правене. Трябва да се има предвид, че тук не са нужни само познания в областта на теорията на музикалните елементи и владене законите на хармонията. За съжаление при някои композитори и дириженти се забелязва неправилна интерпретация на богословския текст, груби индивидуализъм. Така например, те търсят сензичен ефект, които са несъместими с църковното пеене – използване се приемат от съвкупната музика (симетричен ритъм, ярък статико, контрасти динамича, несте същности и др.). Не се винаги видяваме установено положение на всяко едно песнопение (неговото място по време на богослужение и изпълнителя

стил), вследствие на което се правят грешки на темпо, динамича и т.д. Освен това, някои си позволяват да правят изменение на богослужебния текст, което е неприемливо. Богослужебният текст не е гаранция, че едно песнопение е църковно. Неупелете на композиторите са иважни и идват от използването на православния стил, от използването на стил, който е правен в светския и църковното творчество, както и влошете от отсъствието на църковен в църковните песнопения.

Мога да кажа, че за мен най-главното, но и най-трудно е съвременно творчество. За съжаление това да създам истинско църковно песнопение, което да бъде благодарително на Бога (Пс. 103:34) и да намери своето място в църковно-мисловната практика. При това на мен понякога ми е трудно да избера от няколко варианта най-добрата музикална форма. Може би, аз съм в най-малко да определя как трябва да се разнесе даден богослужебен текст.

Нека да имаме търпеливостта да бъдем творци, както вие и аз. За своето творчество забележителният български хитрографият спискок Константин Преливански. Съ добро време колко красиво ест, Божий бог дар състи! – Това добро време колко е красиво, понеже е Божий дар! (Ис. Акростис от канон за Великия пост).

4. Вашите впечатления от конкурса, пожелания и предложения към организаторите.

Най-напред аз искам да благодаря на Бога за това, че в Русия се провежда такъв международен форум – тържество на Православното. Искрено поздравявам всички организатори и всички участници в Международния форум и конкурс за композитори за вашите велики трудове. От цялото си сърце благодаря на почетното жури на конкурса за правянето на което съборно църковно произнесение и присъждането на сълза за мен награда. Да възкликвам с думите на Псалмопевецът: „Не имам, Господи, не имам, а на Твоего име дай слава!“ (Пс. 118: 9).

Ако ми позволите искам да направя следното предложение: заинапред да се раздат в отделни книги църковните песнопения и духовните песни (без разлика дали са с *capella* или с инструментален съпровод).

Примете моите сърдечни благодарности за нов благодарствени успехи за слава Божия!

Бог да ви пази!

Протоиерей Кирил Попов бе удостоен със специалния пригласител на Православната музика при награждаването на филмала на I Международния конкурс за композитори „Юлия Славкович“, 18-19 апреля 2012, в Санкт Петербург за своята творба „Дрийствено, поклонение“ и 103 псалом.

Организаторите на конкурса отпратиха към всички участници четири единакви въпроса. Ето какво сподели с мартчети турк. Кирил Попов.

1. Какво Ви накара да участвате в конкурса „Рома и Славковичев“?

– В творческия турк е присъла на всеки човек. Това е подобно Божко, т.е. стремелът към усъвършенстване, при което най-важното тук е духовното издигане на човека. През няковете много богогодливост песнопенията са възложи света лента в общата музикална скарчината на Православната църква. Невъзможността да се създават нови църковни творби не е отпаднала и досега. Похвално е, че се организират такива форуми като Международния фестивал „Академия за православна музика“ и конкурса за композитори „Юлия Славкович“. Да се участва в такъв чест и духовен радост за всеки един музикално надарен от Бога хитрография. В този смисъл, за мен като смирен свещенослужител, диригент и творец, обичаващо със срони душак, се прекрасни братя и сестри е изключително приятно просветление.

– Аз реших да участвам в Международния конкурс за композитори, защото мисля, че както богослуже-

Една вълнуваща среща...

Недядка Тодорова

От стр. 1

С по-голямата част от хората, с които е в Поморие, тя работи за първи път. Обява им се и ги пита дали имат желание да неут заедно православна църковна музика и да вземат участие в международен музикален фестивал в България и те се съгласяват. Преди Поморийският фестивал са имали 10 репетиции. Преди първото, на 3 юни им правят пробен концерт в Хага с програмата, която се изпълнява тук – приема се с голям интерес.

Патяга и дядо, когато е поканена невинте, те са имали ясна представа с какво се заемат и какво представлява православната църковна музика. Тя казва, че по принцип коледните са будни и добре информирани в музикално отношение. А шо се отнася до хората, които дойдох в Поморие с „Белсе очии“, то някои от тях познават православната църковна музика, слушали са я и им хареса, други имат специално отношение и обичат България, трети имат представа с какво се заемат, но са работили заедно с нея и откънват на поканата ѝ. За тях първата им репетиция е и първата им среща с православната църковна музика, но със сигурност и началото на нова любов към тази музика.

Срещат изключително затворени и провинциалски език, на който негов, но според нея се справят много добре. Между впрочем, според журито – също, и то им връща специално отгледане за отлично произношение на църковнославянския текст“.

Недядка задължително преждава на всички хористи всички текстове, които изпълняват, за да могат истински да усетят и песнопенето, да го почувстват като молитва. За фестивала „Достоен ест“ Недядка Тодо-

рова с подбратя „Тебе поем“, „Ние отпущаваме“ и „Благодарни думи мо Господи“ на Добри Христови. „Оче наш“ на Никола Ласкер-баща, „Помилвайо дель страшный“ от Арахагески, които обикновено се изпълняват от големи хорове и е истинско предизвикателство за тях. „Достоен ест“ от Чаиковски, „Светий Боже...“ – традиционни произведения. Според нея новостта на езика, православната култура, пътуването и срещата с публиката в Поморие е достатъчно голямо предизвикателство за хората от ансамбъла, затова се въздържа от произнесени с изключителна трудност, въпреки че те без затруднение изпълняват Баха и любимо барокова музика.

Без специално да ги споделят, Недядка вижда следното в омот на хората от ансамбъла: формата при пристигането им в Поморие, тяхното външение от пребиваването им в България. Богослужението при отпращането храмът, икономистът, сненството и тяхното песне, костюмите и празничната атмосфера в храма и около него, танците на парадните следи при откриването на фестивала, изпълнението на другите участници... За тях всичко е много, много специално и са благодарни за уважението да са част от това събитие. Говорят много за България и за българската култура по време на това пътуване и те с голям интерес научават всичко за страната ѝ.

Преди идването си в Поморие прават още един пробен концерт, този път пред българската публика, в края на Поморие Богородичен“ в София, с който Недядка с творчески и емоционален съвършен. Концертът на 6 юни е съвместно с Берлинския ансамбъл и храм „Покров Богородичен“ с приръководяния хора. Една вълнуваща среща за всички тях в православната песенска традиция“.

Ивanka Митева е диригент на „Колегуем музикант“ от Берлин – смесен камерен хор, който се състои от студенти от Свободния и Технически университет в нем-

ската столица, непрофесионални музиканти, млади хора от немски, американски, мексико, като има и американци, китайци и т. н. Те и завършила хорова диригентка в Консерваторията в София, но змивана в Берлин, за да учи оркестрово дирижиране. После остава да работи там, първо като диригент в оперен театър, а от една година като ръководител на този хор. Диригент е и на още три ансамбъла: голем хор и два оркестра към два университета.

Донка Митева

Всеки семестър „Колегуем музикант“ пивава в университетски концерт с различна музика: старинна, романтична, съвременна... Съставът е относително постоянен, но всеки семестър един хор завършват и чуждестранни университети и състави, и постват нови на тяхно място, но винаги има едно ядро, което пренася опита и традицията.

Колото дръжва от началото на православната църковна музика в репертоара на хора.

– Аз воля това хор от октомври миналата година и православната църковна музика е съществена част от програмата, която аз предложа за наша първа концерт под мое диригентство – казва тя. Впоследствие вълнуващата идея да подадем заявка за участие във фестивал в Поморие, записахме концерта и изготвихме запис на селекционирани композиции. Не по принцип православната музика присъства сериозно в репертоара на хора, който преди да го поема отключило, само чрез 1-2 произведения е, докато през 2011 произведението „Достоен ест“.

– Как я приемят и как се справят с нея?

– Много им хареса. За тях тя е нещо различно от това, което по принцип се пее в Германия – Бах или Брамс, познават добре и Рахманинов, но сега са запознати с много други произведения и композитори, които творят в православната традиция. В началото произношението на църковнославянския ги трудниеше сериозно, но с времето се старат и постепенно се опитват да се подобрят. Аз, разбира се, ги коригирам, но съмтам, че са постигнали едно достатъчно ниво на произношението на църковнославянския текст, който с напълно чужд на тяхната традиция.

– Тези значимости стават ли повод за изключително почете за Православното въобще, за православната духовност, култура и община?

– Неизбежно е. Обяснявам им доста неща за самите произ-

МОЛИТВЕНИК Във време на земетресение

Матюва 1

Боже велики, страшни, чужби и испанни! Ти, който правни мъдрост и превръщай, поглеждаш върху земята и в правни дас се разтърса. Докосаши се до планините и те джмат. Стреляваш различно на земята от основа и стъпотиете и не се движат. Подвижни станаха основите и с един глас ти закриваши. От Тебе почнаха се бии и претрива пръв движено на Панагия, а след това се носоша Твои гъби и несоборное протв нас грешниче, а неспитицима и неизказана е милостта на Твоего обещание. Сял, Господи, стоиши Твоего милосърдие и ни дай милостите Си, които са от нечисти. Загрива първата, упорито дръжвай и спри разпалбата ѝ. Упорито дръжвай и не ни попускай. Не ни попускай беззакония, които на осойвай за нашите грехове в православната на земята. Защото Ти си наш Бог, който помята и спасава, и затова прославяя Тебе, Отца и Сина и Свещения Дух, сега и вкогда и във всички векове. Амин.

Матюва 2

Щиро небеси, човеколюбиви, ълготворилни и аномосилнолюбиви Господи! Поглежди от Твоего място живице и живице златосрещни. Не ни заблуждавай в раздрезнението Си, ниши на земята и гласи Си. Не на предавай и нападение от неприятелите ни и вярете на злободивни, да да загине в прапост, да не би да кажат безвериците: не е мститав Бог? А не сме Твои люде, овици от Твоего стадо и с Твоего име се наричаме. Ти имаш своиствената Си благост: закривай твои гъби (просто село). Ти имаш милостиво: Благославяй, който сега е в родината си, а не на аспотие, иа мжестовито ямичени и аномосилнолюбиви. Прииди милостие любви за нас, Твоите грешни и отпачни люде, и спаси, човеколюбиви Боже, Твоего наследств. Амин.

Във време на гръмове и мълнши

Гото, Господи, как съзнаваме, че Ти, човеколюбиви Владико, въздигнал! Ето как се молим да прочисти нас, Твоите невинни раба, козловедни и невинни, които в неспитицима на грешетете нас, толкова почете Ти на надмиване с Твоего неспитицима богодрожение. Затова Ти се молим: отпери Твои гъби от нас и не се различавай навеси против нас, но по милостта Си сложи ни в Твоите щедрости. Господи, Боже ниемо. Който дръжва във властни Си гърба и ямичата, и правни осойвай за спастеието на Твоите създани! Поглежди върху нас с Твоего човеколюбие и ни избави от остра скръб, гъби, жужда и от осежатието застрашени; защото Ти, Господи, загрива от небото упорито ямичите, и нече се спускаше. Богородично: Богородично се, пръв дръжвай и не попускай, които изобилии щедрости и, като баба и човеколюбиви, помилвай Твоите раба. Да не ни изгори огъня на Твои гъби, нишо да ни посыле гънети на Твоите ямичи и гръмове; но прояви Твоего обикновено милосърдие. Упорито гъви Си, прояви упорито и сие сплещицима наша разпирива състояние храм, тя преобръща първото на ямичина. Защото Ти си Бог на ямичата, на щедростите и човеколюбие и Тебе прославяя, Отца и Сина и Свещения Дух, сега и вкогда и във всички векове. Амин.

– Начинът по който те отпосвети, отпосветено им ме кара да мисля, че по-голямата част от тях са вървяхи, че те мислят и правят това, което не правят. Разбира се, някои от текстесте имат своя еквивалент на немски или латински, като например молитвата „Оче наш“, това че величаво това с много интересно. Прованат жив интерес към новия стил, който Православното им разкрия: разгледаха храмовесте, слушат православните песнопения и изпълняват ги, като възвисти хора, защото в нашия храмове в България църковната музика има различно звучене от нашното.

През идните на фестивала имат възможност да се запознаят с много хорове от традиционни православни страни, да чуят всички изпълнения и да могат да ладят на различната акустика в православния храм.

– Това в някоя време въпрос, с който едно от нас значимово стана да поварши се до работата от това състояние и как вътрешно църковната музика, която и ямичата тук – просто като музика и, как осъществява, че поведе е молитва“.

Момчето от св. Латуря на открито

Представителите на академичната общност

Българско участие в тържествата за светите братя Кирил и Методий в Микулчице

От стр. 1

Сред българските участници по покана на архиепископ Христофор бяха и преподавателите и студенти от Българския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ начело с декана доц. д-р Александър Омарчевски. От името на българската държава участваха вицеканцлерът г-жа Маргарита Попова. На тържествата присъстваха и много пратаславни вярващи от Чехия, Русия, Украйна, Словакия и България.

Официалното честване започна с празничната света литургия. Богослужението по традиции се извършва на открито, върху основите на сина от светите братя Кирил и Методий, които продължават духовното наследство и християнското просветелско дело сред славяните, което започва още от времето на Моравската мисия на светите братя Кирил и Методий през IX век. За се резултат от книжовната дейност на учениците на светите братя – Климент, Назар, Савва, Горазд и Ангеларий, които продължават тяхното служение върху в тогавашните области на Моравия и Панония, които днес се намират в земите на Чехия и Словакия, а след това и в България.

През тази година Чешката православна държава отбелязва и чества тържествено юбилейна годишнина от посланието на моравския владетел княз Ростислав до Константинополската патриаршия и византийския император, с което имало да

бъдат изпратени християнски учители и просветители за новопокръстените славяни в неговото княжество Велика Моравия (862 г.).

На честването в Микулчице от страна на официалните лица и православните духовници прозвучаха възновни слова и речи, които припомняха великото и сполучливо дело на славянските просветители и проповедници на техните ученици в Банат.

Г-жа М. Попова говори за националното значение и европейското измерение на книжовното и просветелското дело на светите братя. Тя подчерта свободоблюстието и стремежите към културно многообразието, които са дълбоко заложени в българската културна идентичност и книжовна традиция и които днес обогатяват многообразието в съвременна Европа.

Чешкият архиепископ Христофор подчерта несправозлобното и обnoxiousно участие на светите братя Кирил и Методий, което някога не спира и забравяне както други величествени и грандиозни човешки дела в историята, а продължава да включва и обновява християнствата в техния стремеж към духов-

Архипрестер, основани св. Латуря

ност и културен напредък. Особено важни са връзките български и православен християнски да усети всеприславния дух на пълнота и съборност на Църквата в подобен празничен момент и да почувства всеславния дух и молитвен порив в прослава на този изключителен и преклонение пред равноапостолен дело на светите братя Кирил и Методий именно на на подобно място.

В търсене на гроба и архиепископската базилика на св. Методий в Моравия

Историческото славянско селище Микулчице през последните години привлича духовния поглед и интерес на християнство не само в Чехия и Словакия, а и в цяла Европа. Това историческо място е интересно с множество археологически открития и възмущави находки от времето на Велика Моравия и със спомена за дело на св. Методий. През последните десетилетия в резултат на продължителни археологически разкопки чешките учени успяват да локализируют и идентифицират цял един град от времето на Морав-

ската мисия на светите братя, а до голяма степен да определят местото, където се е намирало селището на св. Методий като архиепископ на Велика Моравия.

Целият исторически комплекс Микулчице се намира върху останките на един средновековен славянски град, над чинтовите крепостни стени са открити минарелни стълбове и владетелски постройки, които са открити много близнаци от византийски тип. Селището се намира на брега на река Моравия и се проучва от археолозите от 1954 година. Находките от археологическите разкопки дават много сведения за живота и църковното присъствие през IX-X век. Независимо от трамвайните и околните данни, които са резултат от разрушаването на църковната организация и спомена за архиепископската базилика на св. Методий, благодарение на някои неин археологически данни са постигнати известни успехи.

С напредването на археологическото проучване цялото първоначално проф. Йозеф Поулк, картата на този старославянски град и църковен център в Моравия се допълва. Постепенно различните научни ризици и хипотези довеждат до едно общо и преобладаващо становище, че откритият градски и църковен комплекс е напълно съвместим по размери с византийски постройки, които се намират от византийски тип, които се намират в границите на средновековния град до Микулчице, е може и сити от най-важните центрове на Велика Моравия.

До голяма степен убедено може да се приеме, че на местото се е намирал важен синагопален център и дори с напълно вероятно там да се търси някогашното селище на църковния диоцез на славянски първочител, просветител в Моравския архиепископ Методий. Принос за по-уточняване на тази научна теза имаме изследванията на чешкия учен проф. Зденек Калаш, който продължава изследванията в Микулчице и в началото на 90-те години на XX век успява да доведе до логичен завършек дългогодишните усилия на поколения чешки учени и изследователи.

В своите търсения през годините чешките археолози се опитват да докажат, че идентифицират и гроба на Методий, който според запазените агиографски данни и исторически сведения е погребан през 885 г. в своята архиепископска базилика. Дъно името по цялостно за местонахождението на гроба на св. Методий мислят на изследователите се колебаят между два обекта – Уагелсбургският градче, където вероятно е бил един от неговите манастирски и книжовни центрове, и комплекс разкрит в Микулчице.

Множество големи базилики, налице са в изследваните райони и мащабите на строителството на тогавашния църковен комплекс, които се разкриват след археологическите разкопки комплексно проучват, довеждат изследователите до становището, че е твърде вероятно именно в Микулчице да се е намирала архиепископската катедрала и резиденцията на св. Методий, а следователно, там би следвало да се търси неговият гроб.

Този позиция за локализацията на гроба на св. Методий се приема в днешно време не само от официалните власти на Чешката република, но също така и от представителите на Чешката православна църква. На местото на някогашната архиепископска базилика на св. Методий в Микулчице днешните власти на архиепископство и епархия, заедно със своите духовни събрания и служителите, се стремят да изградят духовно средно място за православно поклонничество, което да се превърне в междинно-духовна културна и просветелски център. По този начин папата и славата на св. Методий като равноапостолски архиепископ на славянските църкви са установени и въздигнати по подобен начин чрез всеправославно църковно поклонение.

За целта се предлагат на местото за поклонение в Микулчице да бъде изграден в памет на св. Методий нов православен храм, посветен на светите братя Кирил и Методий. Проект за подобен храм беше разработен в Негово Блаженство архиепископ Христофор от страна на българската държава на делегация като безвъзмездно дарение на Чешката православна църква ще излезе на покана от българските държавни власти.

През следващата година, когато се отбелязва юбилейната 1150-годишнина от началото на Моравската мисия на светите братя Кирил и Методий, чешката православна църква ще бъде организатор и домакин на тържествата Негово Блаженство конференция, която ще се проведе в град Бърно на 24 май. На нея се предлагат да участват представители от всички поместни православни църкви. Специална покана е отправена към Предстоятеля на Цариградската вселенска патриаршия Негово Блаженство Стефанос Вартоломейтир и гроба на Методий, който според запазените агиографски данни и исторически сведения е погребан през 885 г. в своята архиепископска базилика. Дъно името по цялостно за местонахождението на гроба на св. Методий мислят на изследователите се колебаят между два обекта – Уагелсбургският градче, където вероятно е бил един от неговите манастирски и книжовни центрове, и комплекс разкрит в Микулчице.

Доц. Костадин НУШВБ,
Българския факултет, СУ

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2012 г.

„Църковен вестник“

1 година.....	30,00 лв.
6 месеца.....	15,00 лв.
3 месеца.....	7,50 лв.
ед. цена.....	0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНОД, София – 1000
с/к „Обзорник“ № 4

тел. 980-30-16, факс: 987-56-11/245,
e-mail: ypress@abp.bg@gmail.com

Отговорен редактор на броя:
Анзла Христова

Материалите се приемат в електронен формат.

Сумите за абонамент да се изпращат по банков сметка или с пощенски запис на името на ТАНКА ТОНЧЕВА ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК, тел. адрес и пощенският код на получателя!

Банковска сметка на Синодално издателство на БПЦ:

Уникреп България – филиал, ул. „Алфий“ 20,
IBAN: BG09159003000011510247 БИК код: UNCRBG69

Църковен вестник“ съдържа световна информация и възбужда и не бива да се използва за битови нужди.